

Do Itálie pro zkušenost

V České republice realizovala Evropská unie již 15 089 projektů. Jen ve Zlínském kraji jich bylo 1 529. Při zhlédnutí těchto čísel si člověk nejspíš řekne, zda jdou peníze z Unie na důležité věci. Naše škola byla přizvána k účasti na jednom takovém projektu, jmenoval se „Youth in Action“ (Mládež v akci), s názvem „Studuj a žij jako evropský občan“.

Jednalo se o sedmidenní stáž v Itálii. A tak jsme se i my - Eva Gábová, Andrea Halaštová, Ondřej Němec, Tomáš Daněček, v čele s paní učitelkou Pařízkovou – vydali otestovat jeden z programů pro mládež. S nadějí, že jedeme na týdenní dovolenou, jsme dorazili do hotelu jako první. Naše představy se ovšem rozplynuly hned první den, který začal dlouhou přednáškou o Evropské unii a jejích členech. Hned poté jsme byli rozděleni do skupin se členy jiných národností a tvořili tzv. mentální mapy.

Workshopy byly barvité, neboť celá naše skupina 35 lidí byla seskládána z lidí ze sedmi zemí (Itálie, Německo, Rakousko, Česká republika, Chorvatsko, Slovinsko a Litva). Každý den jsme také točili krátké rozhovory o jednotlivých přednáškách, z těchto rozhovorů bylo později vytvořeno delší video. Večer po večeru měla každá národnost zvlášť asi hodinovou prezentaci o své zemi. Naše chuťové buňky ochutnaly např. rakouské i německé

Mozartovy koule (shodli jsme se, že ty rakouské jsou lepší!), německým pivem nebo třeba slovinským vínem. Naše prezentace se konala v sobotu a byla prohlášena za nejlepší. Snad k tomu pomohla i česká slivovice, kterou si oblíbili zejména Litevci. A naopak zase Italové měli velkou radost ze seznámení se s méně slušnými českými výrazy.

Celý týden proběhl skvěle hlavně proto, že projektu se účastnili zejména mladí lidé, kteří měli touhu se smát a poznávat cizí zvyky, odlišnou řeč, kulturu a zábavu.

Posoudit to, co se děje s penězi z Evropského fondu, nemůžeme. Můžeme však říct, že stáž pro nás znamenala velkou zkušenost, zdokonalení se v anglickém jazyce, možnost seznámení se s novými lidmi a kulturou jejich země nás určitě posunula dál. Taky Itálie nás okouzila a pohltila pozdními příjezdy vlaků, trubením aut na silnici a skvělou kuchyní! Velký dík patří paní učitelce Pařízkové za to, že celý „výlet“ zorganizovala (což znamenalo spoustu práce a starostí) a vzala nás s sebou.

☺

Have a nice day!

Buona giornata!

Andrea Halaštová, 3. K

Majáles 2013

Byl krásný jarní den,
když majáles byl zahájen.
Každý, kdo měl na hlavě číro,
uctíval Ramones a jejich dílo.

Kožená bunda, kroužek v nose
jsou jen dalšími rysy bosse.
Je to styl, co každý zná,
PUNK, který svět dobývá.

Martin Dolina, 2. M

Voda pro život

Voda pro život nebo život pro vodu...? Každý z nás denně spotřebuje mnoho litrů vody, většina z nás to ani nevnímá, bere jako samozřejmost, že se jde osprchovat a stojí tam klidně půl hodiny. Neuvědomí si, že mu mezi prsty uniká jedna z nejcennějších tekutin, pro níž miliony lidí v rozvojových zemích musí chodit mnoho kilometrů.

Ale co když jednou tyto zdroje vyschnou všude? Nastane celosvětová panika a každý se bude prát o poslední kapku? Vypukne válka o vodu? Asi až pak si uvědomíme, že voda je opravdu to nejcennější! Občas mne zamrzí, jaký vztah k vodě máme.

Michaela Ďurdová, 2. M

(jedna z prací ze stejnojmenného projektu vyhlášeného v rámci sítě škol UNESCO)

Srdce Elfů – 5. díl četby na pokračování

„Mami, mami!“ Mahtionův hlas zněl v hlavě královny zoufale. „Měním se!“

„Synáčku, brzy se spolu setkáme, slibuji,“ odpověděla mu matka.

„Pospěš, nezbývá mnoho času,“ upozornil ji hlas a ztratil se v dálce.

Královna se ihned probudila. Vedle ní se ihned objevily dvě služebné.

„Okamžitě mi nasadte zbroj,“ řekla první z nich a obrátila se k druhé. „Ty ihned probud' generály, je fakt nejvyšší chvíle, dobývání může začít!“

Po celém táboře panoval zmatek, všichni běhali sem a tam, jak si sháněli meče, luky, toulce se šípy, štíty, brnění. Generálové byli v plné pohotovosti stejně jako armády. Během dvou hodin se vedle

tábora snesly téměř čtyři stovky různých draků. Ti byli citově propojeni s Elfy, a to proto, že to oni je zachránili před vyhubením lidmi. Citové pouto se u nich vyvinulo, když jim uvolnili půdu, aby měli kde žít a lovit.

„Posily dorazily, má paní,“ oslovila ji služebná, která byla u toho.

„Výborně,“ řekla, pak vyšla ze stanu a její hlas se zesílil natolik, že královnu slyšeli úplně všichni v táboře, i sami draci. „ZA ÚSVITU VYRÁŽÍME!“

„Mahtione, co se ti stalo?“ zeptal se otec, který se probral z bezvědomí dívaje se na svého syna, který měl chodidla jako medvěd.

„Nevím, jak se mi tohle mohlo stát,“ vydechl Mahtion.

Otevřely se dveře od cely a vešel Gambledor. V pařátech nesl misku s jídlem, páchlo po shnilém mase, jakoby kdyby hnilo několik let někde na ulici. V očích měl zlomyslný výraz, položil misku na zem a podíval se na Mahtiona, podíval se mu na nohy, skřehotavě zaklel.

„To není možné!“ jeho krákoravý hlas se nesl celou chodbou. Do vězení se přihnul další Gambledor.

„Co se děje, soudruhu?“ zajímal se společník.

„Klovl jsem toho mladého Elfa a vůbec se nemění, jen nohy nabraly podobu.“

„Zdá se, že se tu objevily komplikace,“ prohlásil Gambledor.

„Co s tím uděláme?“ zajímal se druhý, ten, který si všimnul, že se Mahtion nemění.

Chvíli tam stáli hledíce na oba Elfy, nemohli si nijak pomoci, ale pak se jeden chystal otevřít svůj odporný zobák. Nejdřív se rozhodl, jak by to řekl.

Mladá zdravotní sestra měla sbalené své nejdůležitější věci a vyšla ze své pracovny, rozhlédla se po chodbě, zda tam nikdo nestojí, nikde nikdo. Přehodila si přes hlavu kapuci od cestovního pláště, plížila se temnými chodbami ve snaze se odtud dostat, aniž by to někdo postřehl. Opatrně otevřela dveře a vyklouzla ven. Na nádvoří se nikdo nepohyboval, měla proto velkou šanci se dostat z města. Hradní brána byla otevřená a u jednoho sloupu byl přivázaný kůň. Vyrázila ke koni, odvázala otěže od sloupku a vedla jej přes padací most. Na

stezce se na něj vyhoupla, kopl ho do slabin a kůň tryskem vyrazil vpřed. Ujížděla ztemnělým lesem, míjela osady ležící v okolí, stále se držela stezky, potřebovala najít nějaké vhodné místo. Po několika chvílích zastavila u jedné osamocené chalupy, o níž věděla, že je již několik let opuštěná. Zastavila u něj, pokusila se otevřít dveře, byly zamčené.

„Icro mocis alm lefni,*“ řekla a dveře se otevřely. Vstoupila dovnitř, věděla, že je načase se proměnit zpět do své bývalé podoby. Nepatří k lidem, jak si král Lidské říše doposud myslel, ale kdysi žila u Elfů, musela najít svou matku. * (dveře, otevřete se)

Stála před zrcadlem a měnila si svůj obličej, když v tu ránu zjistila, že jí proměna nefunguje. Na jejím těle se objevila další černá podlitina. Zaklela.

„S Osudem si nikdy nezahrávej,“ ozval se za ní známý hlas, chtěla zaječet, ale stejně k ničemu by křik nevedl.

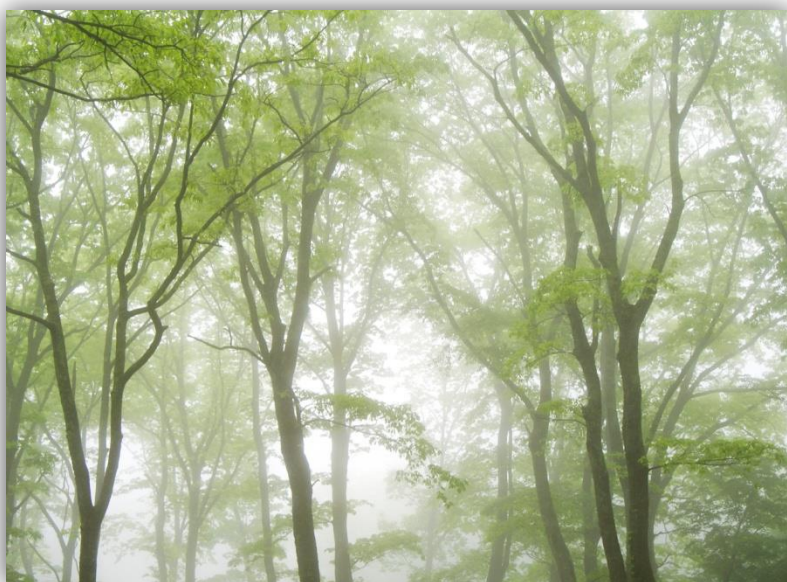
Ztuhle stála na místě, jak se k ní Osud přibližoval. Chvíli ji opět okouzлил svou krásou, ale nakonec se přece jen vzpamatovala a podívala se naň pozorněji.

„Klid se mi z očí!“ vykřikla.

„Klid, má drahá, přišel jsem napravit to, co jsem pokazil. Proto ti dávám osud, nemoc se ti zastaví za několik dní a pak se začne vytrácet. Budeš šťastná a svou matku nalezneš,“ pravil Osud, stál u ní tak blízko, že se málem dotýkali těla. Osudova ruka spočinula na prsou mladé zdravotní sestry, pak udělal výpad a jeho ruka proklouzla do její hrudi.

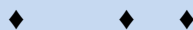
Vydešeně se na něj podívala, nechápala vůbec. „Proč jsi mi to udělal?“

„Nechala ses mnou tak snadno rozptýlit, že tvoje mysl nebyla schopna jasně myslet. Nyní, jak jsem ti sliboval, do několika hodin bude tvá duše spočívat s matkou,“ jeho hlas se k ní nesl jako hadí uštknutí.

„Tak ty mě zabiješ?“ zeptala se chraplavě.

„Ano,“ přikývl a vyrval ji srdce z těla. Srdce mladé Elfky spatřilo denní světlo. „Srdce Elfů je v mé moci!“ jeho hlas z mýtiny zaburácel tak dunivě, až se i zem zatřásla.

Pomalou se blížil úsvit. Královna stála v brnění vyrobeném nejlepšími elfskými platněmi u svého velitelského stanu, kolem pasu měla opásaný pevný a dobře nabroušený meč. Přes rameno si přehodila toulec plný šípů se železnými hroty a luk držela v levé ruce. V tom všem vypadala jako pravá válečnice.

„Nemám ráda války, ale nedali mi na výběr, musím svého syna získat násilím,“ řekla svým odhodlaným hlasem svým velitelům, kteří stáli všude kolem a dívali se, jak vojáci jsou cvičeni k nadcházející bitvě.

„Má královno, můžeme vyrazit? Začalo svítat,“ ozval se hlas jednoho z královských zvěďů.

„Ano, hned se tam dostavím, vyříd' vojskům, ať se sestaví do útočné formace, pak převezmu velení,“ nařídila mu a on se okamžitě vytratil z jejího velitelského stanu. „Vy velitelé a generálové, okamžitě každý ke svému vojsku a já pak pojedou v čele celého šiku.

Trpasličí král na trůně seděl neklidně, když se od svých tajných zvěďů, dozvěděl, co hrozí lidské říši. Rozhodoval se, zda jim pomůže, nebo se radši zdrží tady ve své zemi. Avšak lidé udělali pro jeho říši první poslední, když se dostal do úzkých, proto zvažoval šance, jak by jeho vojska odolala proti nájezdu elfských vojsk. Zastavil se u myšlenky, která utkvěla v jeho mysli. Osud, chtěl ho zavolat, aby jim pomohl zvítězit nad elfy, ale nepokoušel Osudovu trpělivost, protože by jim mohl ublížit.

„Pane, možná bychom mohli zavolat onu nejmocnější tajnou zbraň, kterou máme ve své moci již celá staletí,“ pravil mu do ucha tichým hlasem jeho nejlepší rádce.

„Myslíte, že s tím něco udělá? Víte, že vždycky bývá hodně zlomyslný,“ namítal král. „Většinou se obrátil proti nám, chtěl, abychom prohráli, už se od nás odpoutal, není už vázán naší přísahou.“

„To je sice pravda, můžeme jej znova přinutit, aby nám sloužil, protože jsem slyšel, že na nás zaútočí stovky draků,“ oznámil mu jeho rádce a král najednou zpozorněl.

„To znamená naši zkázu, vždyť draci patří k těm nejmocnějším stvořením na zemi,“ vykřikl král.

„Ne, máme tajnou zbraň, kterou můžeme opět získat pod svůj vliv, pak budeme mít jistotu, že se z té šlamastyky dostaneme,“ rádce se zašklebil.

„Mám ho tedy zavolat, abychom se dozvěděli, zda nám vyhoví?“ zeptal se král nejistě, ale jeho rádce se usmál nad královou nejistotou a lehce přikývl. Král tedy začal odříkávat

modlitbu. Pak se ozvala dunivá rána a Osud tam stál najednou a díval se králi přímo do očí, jako by říkal, co po něm žádá.

Mahtion se probudil a díval se na své nohy, které se měnily pomaličku v Gambledora Smrti, doufal, že matka dorazí k jejich vězení včas, aby jej osvobodila z prokletí. Neměli nad Elfy prázdné smilování, byli plní nenávistí k nim, toužili je vyhladit do jednoho.

Otevřely se vězeňské dveře, vešel jeden z žalářníků a na podnosu nesl jídlo, které pak položil na zem před elfy v okovech na řetězu, ti se k jídlu naklonili. Poznali onu omamnou vůni patřící k lektvaru, jenž měl Mahtiona měnit v nestvůru a otce postupně zabít.

„Gambledorové se připojili k lidem do války proti elfům a již brzy se utkají v bitvě, král se o válce dozvěděl pomocí svých zvědů a možná se přidají i trpaslíci,“ řekl jim a se smíchem se odbelhal ke dveřím, když v tom se Mahtion neudržel a v rychlosti blesku vyskočil a jediným mocným úderem pěstí udeřil žalářníka do břicha. Když se nepřítel skácel na zem, prudce otočil jeho hlavou do strany a zlomil Gambledorovi vaz.

Najednou mladík ucítil po těle šimrání a zjistil, že se jeho tělo zbavilo těch nechutných chlupů a vrátilo se mu do původního stavu. Osvobodil se ze zakletí, jeho otec se pokoušel vymanit z pout, které ho držely pevně, ani o trošku nepovolily.

„Synu, dokážeš přetrhat pouta?“ zajímal se otec.

„Nevím jistě,“ pokrčil rameny Mahtion, zamyslel se. V mysli pátral po kouzlu, jež by použil na pouta držící jeho a otce.

„Povol a pusť mě i mého otce!“ vyslovil kouzlo, k jeho překvapení pouta rupla a pustila je.

„Díky. Teď se musíme v bezpečí dostat z této cely a země a poběžíme za Elenou, nesmíme ztratit ani vteřinu,“ prohlásil otec šepem ke svému synovi a vyrazili vpřed, ale cestu jim někdo zkrátil.

Mankasr

Vydala SOŠ Luhačovice, Masarykova 101/ Náklad 200 kusů.

Odpovědná redaktorka, grafická úprava a sazba: Mgr. Šárka Klimková, jazyková úprava: Mgr. Věra Pařízková, logo listu: MgA. Kateřina Kolářková

MKČRE 13086/Tisk SOŠ Luhačovice

Redakce nenese zodpovědnost za věcnou správnost zveřejňovaných příspěvků.